

Mod dette Barbari rejste Flertallet sig snart igen, og efter Valget i 1921 skete der Henvendelse paa Henvendelse til min Forgænger om at ændre Skoleplanen, men Svaret var stadig et Nej. Da der var svaret nej i Marts 1923, skete der i December 1923 en ny Henvendelse, og denne blev ledsaget af en Udtalelse af Provsten, hvori det hedder, at Skolekommissionen nu har sluttet sig til Ønsket om Skoleplanens Ændring, at Fremmelighedsgraden ved Indskrivningen i Skolen ikke siger noget afgjort om et Barns Evner og Intelligens, at der ogsaa i B-Klassen findes dygtige Børn, der kan staa Maal med de finkeste i A-Klassen, at der ikke senere i Skoletiden sker nogen Overførelse fra den ene Klasserække til den anden, og endelig — og herved afløres fuldstændig Ordningen som de velstillede Kamp for i Samraad med Lærerraadet at holde deres Børn afsondret fra andre — at der ogsaa i A-Klassen — hvad Provsten selv havde overbevist sig om ved Besøg paa Skolen — optages Børn, som ingen Undervisning har faaet inden Optagelsen. Alligevel tilskrev min Forgænger i Januar 1924 Byraadet, at han fastholdt sit Nej fra Marts 1923 „under Hensyn til den Betydning, det har“ — hedder det i Brevet — „at Skolens første Undervisning kan komme til at danne en naturlig Fortsættelse af den forberedende Undervisning, som nogle af de nyoptagne Børn har modtaget forinden deres Optagelse i Skolen“. Dog vil Ministeriet give Tilladelse til, at Dommen over de 6—7-årige kan appelleres, saa at der senere kan finde en Omflytning Sted mellem Klasserækkerne — hvad der imidlertid kun vilde være en Bestemmelse paa Papiret, da Klasserne er fulde fra Begyndelsen af.

Saaledes staa da Sagen, da det blev mig, der i Juni 1924 modtog Flertallets fornyede Henvendelse om Skoleplanens Ændring og Byraadsflertallets Protest mod min Forgængers Afgørelse. Jeg tilskrev selvfølgelig derefter Byraadet, at Skoleplanen skulde blive ændret efter Flertallets Ønske, men der var blot nogle andre Ting, som jeg henstillede til Ændring. Imidlertid udfoldede Lærerraadet, som sammen med Mindretallet nu frygtede for, at dets Herredømme over Skolesagen var forbi, en meget stærk Agitation mod Skoleplanens Ændring. De smaa 6—7-årige, der skulde stemples til B-Klassen, betegnedes endogsaa i Lærerraadets Skrivelse som Analfabeter, endskønt Ministeriet havde Provstens Ord for, at der ogsaa i den saa foretrukne A-Klasse fandtes Børn af denne foragtelige Kategori. Men lige saa forunderligt som det var gaaet i 1918: at et

Flertal pludselig gik med til en bekæmpet Ordning, saaledes gik det nu ogsaa i 1924. Flertallet i Skolesagen havde hidtil bestaaet af 4 Socialdemokrater og et femte saakaldt borgerligt Medlem, men denne femte faldt ved Lærerraadets Agitation fra, og da nu Socialdemokraterne saa sig overfor et Flertal i denne Sag, som de havde kæmpet saa sejt for i de mange Aar, og maaske — jeg kender ikke deres Bevæggrund — blev bange for, at Skoleplanen med den mod deres Børn vendte Ordning ikke skulde blive ændret — maaske misforstod de ogsaa det Taalmod, jeg viste i mine Forhandlinger med deres Modstandere —, indgik de paa et Kompromis, gaaende ud paa, at Optagelsesprøven for de 6—7-årige vel skulde bortfalde, som det stadig var krævet, men til Gengæld skulde — og det var Lærerraadets Forslag — de 9—10-årige Børn ved en Eksamen deles i A-Børn og B-Børn, A-Børn, der skulde i Mellemskolen, og B-Børn, der skulde i Borgerskolen.

Men denne Ordning kunde jeg umuligt modtage, for den er ulovlig. I Henhold til § 1 i Almenskoleloven af 24. April 1903 skal Børn først i 11—12 Aars Alderen paabegynde deres videre Uddannelse i Tilslutning til Folkeskolens Undervisning. Alleerede dette Skel i Folkeskolen er udsat for en med Aarene stigende Kritik, og jeg kunde umuligt i Modstrid baade med Folkeskolens Aand og Lovens Ord gaa med til at sætte Skellet dybere i Skolen. Jeg stadfæstede da Skoleplanen, saaledes som Flertallet lige fra 1921 havde krævet først af Minister Appel og i Juni 1924 af mig, uden anden Ændring end den, at Optagelsesprøven for de 6—7-årige, saaledes som Flertallet havde ønsket, bortfaldt, saaledes at Børnene skulde gaa sammen i Grundskolen og ved samme Alder som overalt andetsteds deles til Mellemskolen og Borgerskolen. De 4 Socialdemokrater besluttede straks at tage dette til Efterretning, netop, siger de, ud fra den Betragtning, at Overgangen til Mellemskolen efter Loven skal ske i Tilknnytning til Folkeskolen.

Saaledes ser altsaa det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersens Beretning ud om en Skoleplan med Ændringer, der slet ikke havde været forelagt Byraadet. Jeg gentager, at ved Stadfæstelsen er det godkendt, som Folkeskolens Aand og Lovens Ord kræver, og det, som Flertallets aarelange Ønsker var gaaet ud paa, og som blev mig forelagt lige efter min Tiltræden.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Som Forholdene ligger,